

✧ Texty na tento týden - Genesis 41-45

✧ Základní verš

„Faraó mu dále řekl: ‚Hled’, ustanovuji tě správcem celé egyptské země.‘“ (Gn 41:41)

Josef je nyní správcem Egypta a jeho vlastní bratři se mu přijdou poklonit, aniž by věděli, kdo je (Gn 42). Josefovi bratři se pokoří, když je Josef přinutí přijít znovu zpět, tentokrát i s Benjamínem (Gn 43). A když začnou mít pocit, že je Benjamínův život v ohrožení (Gn 44), prosí o milost tohoto mocného muže, o kterém říkali, že je „jako sám faraó“ (Gn 44,18). Když však Josef nakonec odhalí svou totožnost, pochopí, že ačkoli se dopustili ohavných činů, Bůh to nakonec ve své milosti proměnil v dobré.

Je zajímavé, že celý sled událostí, které mohly zdůraznit Josefův úspěch, se zaměřuje spíše na pokání jeho bratrů. Jejich opakované putování od Josefa k otci a překážky, se kterými se setkali, je nutily přemýšlet. Vzpomněli si na své nespravedlivé chování k Josefovi a otci a uvědomili si svou nepravost vůči Bohu. Pro Josefovy bratry byla celá tato zkušenost podobná Božímú soudu. A přesto (nebo spíše právě proto) dojemný závěr, který všechny přivádí k slzám a radosti, obsahuje i poselství o odpuštění.

✧ Osnova lekce:

V této lekci se již podruhé podíváme na osudy Josefa. Zaměříme se na to, co prožíval během svého dlouholetého pobytu v Egyptě, kde jej Bůh jedinečným způsobem použil pro dobro nejen celého Egypta, ale i okolních zemí a nakonec i vlastní rodiny.

- Gn 41:37–41 - Josefův vzestup k moci (neděle)
- Gn 42:18–24 - Josef zkouší své bratry (pondělí)
- Gn 43:26–30 - Josef a Benjamín (úterý)
- Gn 44:30–34 - Josefův stříbrný pohár (středa)
- Gn 45:8–15 - „Já jsem váš bratr Josef!“ (čtvrtek)

NE 12. června – JOSEFŮV VZESTUP K MOCI

Gn 41:33-41 „³³At' se tedy faraó nyní poohlédne po zkušeném a moudrém muži a dosadí ho za správce egyptské země. ³⁴Necht' faraó ustanoví v zemi dohlížitele a po sedm let hojnosti necht' vybírá pětinu výnosu egyptské země. ³⁵At' po dobu příštích sedmi úrodných let shromažďují všechnu potravu a ve městech at' uskladňují pod faraónovu moc obilí a hlídají je. ³⁶Tato potrava zabezpečí zemi na sedm let hladu, která přijdou na egyptskou zemi. A země nezajde hladem. ³⁷Tato řeč se faraónovi i všem jeho služebníkům zalíbila. ³⁸Faraó svým služebníkům tedy řekl: „Zda najdeme podobného muže, v němž je duch Boží?“ ³⁹Josefovi pak řekl: „Když ti to vše dal Bůh poznat, nikdo nebude tak zkušený a moudrý jako ty. ⁴⁰Budeš správcem mého domu a všechen můj lid bude poslouchat tvé rozkazy. Budu tě převyšovat jen trůnem.“ ⁴¹Faraó mu dále řekl: „Hled’, ustanovuji tě správcem celé egyptské země.““

Gn 41:42-57 „⁴²A faraó sňal z ruky svůj prsten, dal jej na ruku Josefovu, oblékl ho do šatů z jemné látky a na šíji mu zavěsil zlatý řetěz. ⁴³Dal ho vozit ve voze pro svého zástupce a volat před ním: „Na kolena!“ Tak ho učinil správcem celé egyptské země. ⁴⁴Faraó Josefovi ještě řekl: „Já jsem faraó. Bez tebe nikdo nehne rukou ani nohou v celé egyptské zemi.“ ⁴⁵A faraó Josefa pojmenoval Safenat Paneach (to je po egyptsku Zachránce světa) a dal mu za manželku Asenatu, dceru Potifery, kněze z Ónu. Tak vzešel Josef nad egyptskou zemi jako slunce. ⁴⁶Josefovi bylo třicet let, když stanul před faraónem, králem egyptským. Josef pak vyšel od faraóna a procházel celou egyptskou zemí. ⁴⁷Země vydávala po sedm let přebohatou hojnost. ⁴⁸Shromažďoval tedy všechnu potravu po sedm let hojnosti, která v egyptské zemi nastala, a zásoby ukládal ve městech; v každém městě uložil potravu z okolních polí. ⁴⁹Nashromáždil takové množství obilí, jako je písku v moři, takže přestali počítat, neboť se už počítat nedalo. ⁵⁰Ještě než přišel rok hladu, narodili se Josefovi dva synové, které mu porodila Asenat, dcera Potifery, kněze z Ónu. ⁵¹Prvorozenému dal Josef jméno Manases (to je [Bůh] dal zapomenutí), neboť řekl: „Bůh mi dal zapomenout na všechno mé trápení a na celý dům mého otce.“ ⁵²Druhému dal jméno Efrajim (to je [Bůh] dal plodnost), neboť řekl: „Bůh mě učinil plodným v zemi mého utrpení.“

⁵³Sedm let hojnosti v egyptské zemi skončilo ⁵⁴a nastalo sedm let hladu, jak řekl Josef. Ve všech zemích byl hlad, ale v celé egyptské zemi měli chléb. ⁵⁵Když všichni lid egyptské země začal hladovět a křičel k faraónovi o chléb, pravil faraó celému Egyptu: „Jděte k Josefovi a učinite, cokoli vám řekne.“ ⁵⁶Hlad byl po celé zemi. Tu Josef otevřel všechny sklady a prodával Egyptu obilí, neboť hlad tvrdě doléhal na egyptskou zemi. ⁵⁷A všechny země přicházely do Egypta, aby nakupovaly u Josefa obilí, protože hlad tvrdě dolehl na celý svět.“

Gn 41:28-30 „²⁸Když jsem faraónovi řekl: Bůh faraónovi ukázal, co učinit, mýnil jsem toto: ²⁹Přichází sedm let veliké hojnosti v celé egyptské zemi. ³⁰Po nich však nastane sedm let hladu a všechna hojnost v egyptské zemi bude zapomenuta. Hlad zemi úplně zničí.“

1Kr 3:10-12 „¹⁰Panovníku se líbilo, že Šalomoun žádal o tuto věc. ¹¹Bůh mu řekl: „Protože jsi žádal o toto a nežádal jsi pro sebe ani dlouhý věk ani jsi nežádal bohatství, ba ani jsi nežádal bezživotí svých nepřátel, ale žádal jsi pro sebe rozumnost při soudním jednání, ¹²hle, učiním podle tvých slov. Dávám ti moudré a rozumné srdce, takže nikdo tobě podobný nebyl před tebou a ani po tobě nepovstane nikdo tobě podobný.“

Gn 22:17 „Jistotě ti požehnám a tvé potomstvo jistotě rozmnožím jako nebeské hvězdy a jako písek na mořském břehu. Tvé potomstvo obdrží bránu svých nepřátel.“

PO 13. června – JOSEF ZKOUŠÍ SVÉ BRATRY

Gn 42:18-24 „¹⁸Třetího dne jim Josef řekl: „Toto udělejte a zůstanete naživu. Bojím se Boha. ¹⁹Jestliže jste poctiví, zůstane jeden z vás spoután ve vězení; ostatní půjdete a donesete obilí, aby vaše rodiny nehladověly. ²⁰Svého nejmladšího bratra přiveďte ke mně; tak se prokáže pravdivost vašich výpovědí a nezemřete.“ I učinili tak. ²¹A řekli si navzájem: „Jistě jsme se provinili proti svému bratru; viděli jsme jeho tíseň, když nás prosil o smílovaní, ale nevyslyšeli jsme ho. Proto jsme přišli do tísně teď my.“ ²²Rúben jim odpověděl: „Cožpak jsem vám neřikal, abyste se na tom hochovi neprohřešovali? Neposlechli jste, a teď jsme voláni za jeho krev k odpovědnosti.“ ²³Nevěděli, že jim Josef rozumí, neboť s nimi mluvil skrze tlumočnicka. ²⁴Josef se od nich odvrátil a zaplakal. Pak se k nim obrátil a mluvil s nimi. Potom z nich vybral Šimeóna a před jejich očima ho spoutal.“

Gn 42:1 „Když Jákob viděl, že v Egyptě prodávají obilí, vytkl svým synům: „Co se díváte jeden na druhého?““

Gn 37:7.8 „⁷Vážeme na poli snopy. Tu povstane můj snop a zůstane stát. A hle, vaše snopy obcházely kolem něho a klaněly se mému snopu.“ ⁸Bratři mu odpověděli: „To budeš nad námi kralovat jako král či mezi námi vládnout jako vladař?“ A nenáviděli ho pro jeho sny a pro jeho slova ještě víc.“

Gn 42:6 „Josef byl říšským správcem a prodával obilí všemu lidu země. Když přišli jeho bratři, skláněli se před ním tváří k zemi.“

Gn 42:30-33 „³⁰Ten muž, pán země, mluvil s námi tvrdě a měl nás za vyzvědače. ³¹Říkali jsme mu, že jsme poctiví lidé, že nejsme vyzvědači, ³²že nás bylo dvanáct bratrů, synů našeho otce; jeden, ten že už není, a nejmladší je teď u otce v kenaanské zemi. ³³Ale ten muž, pán země, odvětil: „Že jste poctiví, poznám podle toho: Jednoho ze svých bratrů necháte u mne. Vezměte obilí, aby vaše rodiny nehladověly, a jděte.“

Gn 37:19 „Řekli si mezi sebou: „Hle, mistr snů sem přichází!“

Gn 42:17 „A vsadil je společně na tři dny do vazby.“

Gn 40:3.4 „³A dal je do vazby v domě velitele tělesné stráže při pevnosti, kde byl uvězněn Josef. ⁴Velitel tělesné stráže Josefa ustanovil, aby jim posluhoval. Nějaký čas byli ve vazbě.“

Gn 37:22 „Dále jim Rúben řekl: „Neprolévejte krev. Vhodte ho do cisterny, která je ve stepi, ale ruku na něj nevztahujte!“ Chtěl ho z rukou bratrů vysvobodit a přivést k otci.“

Ř 5:7-11 „⁷Sotva kdo je hotov podstoupit smrt za spravedlivého člověka, i když za takového by se snad někdo odvážil nasadit život. ⁸Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní. ⁹Tím spíše nyní, když jsme byli ospravedlněni prolitím jeho krve, budeme skrze něho zachráněni od Božího hněvu. ¹⁰Jestliže jsme my, Boží nepřátelé, byli s Bohem smíření smrtí jeho Syna, tím spíše nás smířené zachrání jeho život. ¹¹A nejen to: chlubíme se dokonce Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, který nás s ním smířil.“

ÚT 14. června – JOSEF A BENJAMÍN

Gn 43:26-30 „²⁶Jakmile Josef vkročil do domu, přinesli mu tam svůj dar a klaněli se mu až k zemi. ²⁷Zeptal se jich, jak se jim vede, a otázel se: „Zdalipak se vede dobře vašemu starému otci, o němž jste mluvili? Je ještě naživu?“ ²⁸Odpověděli: „Tvému otroku, našemu otci, se vede dobře, je dosud živ.“ **Padli na kolena a klaněli se mu.** ²⁹Tu se rozhlédl a spatřil svého bratra Benjamína, syna své matky, a tázal se: „Toto je váš nejmladší bratr, o kterém jste se mnou mluvili?“ **A dodal: „Bůh ti buď milostiv, můj synu!“** ³⁰**Nato se Josef rychle vzdálil. Byl hluboce pohnut a dojat nad bratrem až k pláči; vešel proto do pokojíku a rozplakal se tam.“**

Gn 43:6-8 „⁶Izrael se otázel: „Proč jste jednali vůči mně tak bezohledně a pověděli tomu muži, že máte ještě bratra?“ ⁷Odvětili: „Ten muž se nás neodbytně vyptával na nás a na náš rod. Ptal se: ‚Je ještě naživu váš otec? Máte ještě bratra?‘ Pověděli jsme mu jen to, nač se přímo zeptal. Což jsme vůbec mohli tušit, že řekne: ‚Přiveďte svého bratra dolů?‘“ ⁸Potom se na otce Izraele obrátil Juda: „Pust' toho chlapce se mnou, ať můžeme jít. Tak zůstaneme naživu a nezemřeme – ani my ani ty ani naši maličci.“

Gn 43:2 „Když spotřebovali obilí, které dovezli z Egypta, řekl jim otec: „Nakupte nám znovu trochu potravy.““

Gn 43:9 „Já sám se za něho zaručuji, můžeš mě volat k odpovědnosti. Jestli ti ho nepřivedu a nepostavím před tebe, prohřešil jsem se proti tobě na celý život.“

Gn 43:16 „Když Josef spatřil, že Benjamín je s nimi, řekl správci svého domu: „Uved' ty muže do domu, poraz hned dobytče a připrav je, neboť ti muži budou jíst v poledne se mnou.““

Gn 22:8 „Nato Abraham řekl: „Můj synu, Bůh sám si vyhlédne beránka k oběti zápalné.“ A šli oba spolu dál.“

Gn 42:21 „A řekli si navzájem: „Jistě jsme se provinili proti svému bratru; viděli jsme jeho tiseň, když nás prosil o smilování, ale nevyslyšeli jsme ho. Proto jsme přišli do tísně teď my.““

Gn 43:33.34 „³³A seděli před ním od prvorozeného, jak náleželo prvorozenému, až po nejmladšího, každý podle svého věku. Jeden jako druhý trnuli úžasem. ³⁴Potom je Josef uctil ze svého stolu; nejvíce ze všech, pětkrát víc než ostatní, však uctil Benjamína. Hodovali s ním a hojně se s ním napili.“

Gn 37:3.4 „³Izrael Josefa miloval ze všech svých synů nejvíce; vřdyt' to byl syn jeho stáří. Proto mu udělal pestře tkanou sukniici. ⁴Když bratři viděli, že ho otec miluje nade všechny bratry, začali ho nenávidět a nepromluvili na něho pokojného slova.“

ST 15. června – JOSEFŮV STŘÍBRNÝ KALICH

Gn 44:30-34 „³⁰Co teď, až přijdu k tvému otroku, svému otci, a chlapec, na němž lpí celou svou duší, s námi nebude? ³¹Jakmile spatří, že chlapec s námi není, umře. Tvoji otroci uvalí žal na šediny tvého otroka, našeho otce, a přivedou ho do podsvětí. ³²Tvůj otrok se za toho chlapce, aby ho otec pustil, zaručil takto: „Nepřivedu-li ho k tobě, prohřeším se proti svému otci na celý život.““ ³³Proto dovol, aby tvůj otrok zůstal u svého pána v otroctví namísto tohoto chlapce, a chlapec ať smí se svými bratry odejít. ³⁴Jak bych mohl k svému otci přijít, kdyby chlapec nebyl se mnou? Což bych se mohl dívat na utrpení, které by mého otce postihlo?“

Gn 44 „¹Josef pak přikázal správci svého domu: „Napln' žoky těch mužů potravou, kolik jen budou moci umést, a stříbro každého z nich vlož navrch do jeho žoku. ²Můj kalich, ten stříbrný, vlož navrch do žoku nejmladšího spolu se stříbrem za nakoupené obilí.“ I učinil, jak mu Josef uložil. ³Ráno za svítání byli ti muži propuštěni i se svými osly. ⁴Když vyšli z města a nebyli ještě daleko, řekl Josef správci svého domu: „Pronásledej ty muže. Až je dostihneš, řekni jim: ‚Proč jste se za dobro odvděčili zlem?‘ ⁵Což jste nevzali to, z čeho můj pán pije a čeho používá k věštění? Zle jste se zachovali, že jste to udělali!“ ⁶Když je správce dostihl, řekl jim ta slova. ⁷Odvětili mu: „Proč mluví můj pán taková slova? Tvoji otroci jsou daleci toho, aby udělali něco takového! ⁸Vřdyt' stříbro, které jsme našli navrchu ve svých žocích, jsme ti přinesli ze země kenaanské zpět. Jak bychom mohli ukrást stříbro nebo zlato z domu tvého pána? ⁹U koho z tvých otroků se to najde, ten ať zemře a my se staneme otroky svého pána!“ ¹⁰Správce souhlasil: „Dobře, ať je po vašem. Ten, u koho se to najde, se stane mým otrokem; vy budete bez viny.“ ¹¹Každý rychle složil svůj žok na zem a rozvázal jej. ¹²Nastala prohlídka; začala nejstarším a skončila u nejmladšího. Kalich se našel v žoku Benjamínově. ¹³Tu roztrhli svůj šat, náklad naložili na osly a vrátili se do města. ¹⁴Tak přišel Juda se svými bratry do Josefova domu. Josef tam ještě byl; i padl před ním k zemi. ¹⁵Josef se na ně rozkřikl: „Co jste to spáchali za čin! Což nevíte, že muž jako já všechno uhodne?“

¹⁶Juda odvětil: „Co můžeme svému pánu říci? Jak to omluvíme? Čím se ospravedlníme? Sám Bůh stáhá tvé otroky za jejich provinění. Ted' jsme otroky svého pána, my i ten, u něhož se kalich našel.“ ¹⁷Josef řekl: „Takového jednání jsem dalek; mým otrokem se stane jen ten, u něhož se našel kalich, a vy odejdete v pokoji k svému otci.“ ¹⁸Juda k němu přistoupil a řekl: „Dovol, můj pane, aby tvůj otrok směl promluvit ke svému pánu. Ať proti tvému otroku nevzplane tvůj hněv. Ty jsi přece jako sám farao.“ ¹⁹Můj pán se svých otroků vypytał: „Máte ještě otce nebo bratra?“ ²⁰My jsme svému pánu odvětili: „Máme ještě starého otce a malého hochu, kterého zplodil ve svém stáří. Jeho bratr je mrtev, zůstal tedy po své matce sám; jeho otec jej miluje.“ ²¹Nato jsi svým otrokům řekl: „Přiveďte ho sem ke mně, chci ho vidět na vlastní oči.“ ²²My jsme svému pánu odvětili: „Ten chlapec nemůže svého otce opustit. Opustí-li jej, otec zemře.“ ²³Ale ty jsi svým otrokům řekl: „Nepřijde-li sem s vámi váš nejmladší bratr, nikdy nespátíte mou tvář.“ ²⁴Když jsme pak přišli k tvému otroku, mému otci, oznámili jsme mu slova mého pána. ²⁵Později náš otec řekl: „Nakupte nám znovu trochu potravy!“ ²⁶My jsme odvětili: „Nemůžeme tam sestoupit. Sestoupíme tam jen tehdy, bude-li s námi náš nejmladší bratr. Tvář toho muže nespátíme, nebude-li náš nejmladší bratr s námi.“ ²⁷Tvůj otrok, náš otec, nám řekl: „Vy víte, že mi má žena porodila dva syny. ²⁸Jeden mi odešel. Naříkal jsem: Rozsápán je, rozsápán. Už jsem ho nespátřil.“ ²⁹Vezmete-li mi i tohoto a přijde-li o život, uvalíte na mě šediny neštěstí a přivedete mě do podsvětí.“ ³⁰Co teď, až přijdu k tvému otroku, svému otci, a chlapec, na němž lpí celou svou duší, s námi nebude? ³¹Jakmile spatřím, že chlapec s námi není, umře. Tvoji otroci uvalí žal na šediny tvého otroka, našeho otce, a přivedou ho do podsvětí.“ ³²Tvůj otrok se za toho chlapce, aby ho otec pustil, zaručil takto: „Nepřivedu-li ho k tobě, prohřeším se proti svému otci na celý život.“ ³³Proto dovol, aby tvůj otrok zůstal u svého pána v otroctví namísto tohoto chlapce, a chlapec ať smí se svými bratry odejít.“ ³⁴Jak bych mohl k svému otci přijít, kdyby chlapec nebyl se mnou? Což bych se mohl dívat na utrpení, které by mého otce postihlo?“

Gn 22:13 „Abraham se rozhlédl a viděl, že vzadu je beran, který uvlzl svými rohy v houštině. Šel tedy, vzal berana a obětoval jej v zápalnou oběť místo svého syna.“

ČT 16. června – „JÁ JSEM JOSEF, VÁŠ BRATR“

Gn 45:8-15 „⁸A tak jste mě sem neposlali vy, ale Bůh. On mě učinil otcem faraónovým, pánem celého jeho domu a vladařem v celé egyptské zemi. ⁹Putujte rychle k otci a řekněte mu: ‚Toto praví tvůj syn Josef: Bůh mě učinil pánem celého Egypta. Nerozpakuj se a sestup ke mně. ¹⁰Budeš bydlet v zemi Gošenu, a tak mi budeš nablízku i se svými syny a vnuky, s bravem a skotem i se vším, co je tvé. ¹¹Postarám se tam o tebe, neboť bude ještě pět let hladu, abys neměl nouzi ani ty ani tvůj dům ani nic z toho, co je tvé. ¹²Vidíte na vlastní oči, i můj bratr Benjamin to vidí, že jsem to já sám, kdo s vámi mluvím. ¹³Povězte otci, jakou vážnost mám v Egyptě, a vše, co jste viděli. Pospěšte si a přiveďte ho sem. ¹⁴Padl svému bratru Benjaminovi kolem krku a rozplakal se a Benjamin plakal na jeho šiji. ¹⁵Políbil také všechny bratry, sklonil se k nim a plakal. Teprve potom se bratři rozhovořili.‘“

Gn 44:34 „Jak bych mohl k svému otci přijít, kdyby chlapec nebyl se mnou? Což bych se mohl dívat na utrpení, které by mého otce postihlo?“

Gn 45:1 „Josef se už nemohl ovládnout přede všemi, kdo stáli kolem něho, a křikl: ‚Jděte všichni pryč!‘ Tak u něho nezůstal nikdo, když se dal poznat svým bratrům.“

Gn 6:3 „Hospodin však řekl: ‚Můj duch se nebude člověkem věčně zanepřazďňovat. Vždyť je jen tělo. Ať je jeho dnů sto dvacet let.‘“

Ez 20:9 „Učinil jsem to pro své jméno, aby nebylo znesvěcováno v očích pronárodů, uprostřed nichž byli, před jejichž zraky jsem se jim dal poznat, když jsem je vyvedl z egyptské země.“

Gn 45:4 „Josef je proto vyzval: ‚Přistupte ke mně.‘ Když přistoupili, řekl jim: ‚Já jsem váš bratr Josef, kterého jste prodali do Egypta.‘“

Gn 45:5,7 „⁵Avšak netrapte se teď a nevyčítejte si, že jste mě sem prodali, neboť mě před vámi vyslal Bůh pro zachování života. ... ⁷Bůh mě poslal před vámi, aby zajistil vaše potomstvo na zemi a aby vás zachoval při životě pro veliké vysvobození.‘“

Gn 45:18-20 „¹⁸Vezměte otce a své rodiny a přijďte ke mně. Dám vám to nejlepší, co egyptská země má, a budete jíst tuk země. ¹⁹Přikazuji ti, abys jim řekl: Učiňte toto: Vezměte z egyptské země pro své děti a ženy povozy, dovezte svého otce a přijďte. ²⁰Neliťujte ze svých věcí ničeho, protože budete mít to nejlepší z celé egyptské země.‘“

Gn 45:27 „Vypravovali mu tedy všechno, co k nim Josef mluvil. Teprve když spatřil povozy, které Josef poslal, aby ho odvezly, okřál duch jejich otce Jáko.‘“

Gn 37:35 „Přišli všichni jeho synové a všechny jeho dcery, aby ho potěšili, ale on se potěšit nedal. Naříkal: ‚Ve smutku sestoupím za synem do podsvětí.‘ Tak oplakával otce Josefa.“

Gn 44:29 „Vezmete-li mi i tohoto a přijde-li o život, uvalíte na mě šediny neštěstí a přivedete mě do podsvětí.“

Gn 45:28 „Stačí,“ zvolal Izrael, „můj syn Josef žije! Půjdu, abych ho ještě před smrtí uviděl.“

PÁ 17. června – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtete si 20. kapitolu „Josef v Egyptě“ (PP 213–223; NUD 98–103) a první část 21. Kapitoly „Josef a jeho bratři“ (PP 224–232; NUD 104–109) v knize Na úsvitu dějin.

„Tři dny ve vězení byly dny hořkého smutku Jákovových synů. Přemýšleli o své hříšné minulosti a krutosti, kterou spáchali, a to zejména proti Josefovi. Věděli, že pokud budou usvědčeni z toho, že byli špehy, a nebudou moci přinést důkazy, které by je očistily, budou muset všichni zemřít nebo se stát otroky. Pochybovali, že by jakákoliv snaha, kterou by kdokoli z nich mohl vyvinout, přiměla jejich otce, aby souhlasil s tím, že od něj Benjamin odejde – po kruté smrti, kterou podle něj Josef utrpěl. Prodlali Josefa jako otroka a obávali se, že Bůh je chce potrestat tím, že je nechá stát se otroky. Josef se domnívá, že jeho otec a rodiny jeho bratrů trpí nedostatkem jídla, a je přesvědčen, že jeho bratři litovali svého krutého zacházení s ním a že by v žádném případě nezacházeli s Benjaminelem tak, jak jednali s ním.“ (3SG 155.156)

„Josef byl spokojen. Vyzkoušel své bratry a uviděl u nich ovoce upřímného pokání.“ (3SG 165)

Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte společně nad otázkou na konci čtvrté lekce. Myslíte si, že by byl Josef vůči svým bratrům tak milosrdný, i kdyby se mu v Egyptě nedařilo? Samozřejmě to nemůžeme vědět s jistotou. Jsou v textu nějaké náznaky, které ukazují na Josefovou povahu?

2. V čem může být Josef předchůdcem Krista? Čím si prošel podobně jako on?

3. Josef vyzkoušel své bratry. Jak podobně zkouší Bůh nás?

4. I po mnoha letech si bratři byli vědomi svého hříchu v tom, co Josefovi udělali. Co nás to učí o velikosti a naléhavosti viny, kterou můžeme prožívat? Bůh nám odpouští a my jeho odpuštění přijímáme. Proč je pro člověka často nejtěžší odpustit sám sobě?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.

Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?

Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

